003 **Nazwisko** HETMAN **Imiona** Janusz **lat życia**

004 **Pseudonim**

006 **z domu** **Rodzice**

008 **Data urodzenia** Łódź 6.1901 **Miejscowość** Łódź

010 **Data śmierci** 23.1.2001 **Miejscowość** Cardiff

012 **Pogrzeb/Spopielenie** **Adres Cmentarza**

Nr. grobu

026 **Źródła:** **Nekrolog** 26.I. i 3.II/2001

wspomnienie :
DP luty 200L

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne

029 Wyznanie .....

030 Jednostka .....

032 Rodzaj wo .....

033 Stopień wo .....

034 Odznaczer .....

036 Zawód .....

038 Tytuły nau .....

042 Instytucje .....

044 Obozy .....

046 Słowo kluc .....

Karta Rejestracyjn

D.P. 27.I.2001

Śp. kpt. Janusz Z. Hetman

Janusz Hetman urodził się w czerwcu 1901 r. w Łodzi. Zmarł 23 stycznia 2001 r. w Cardiff. W latach 1920/1, jako ułan, Janusz Hetman walczył w „Ochotniczej Jeździe Kawalerii por. Daszewskiego" z bolszewikami na Wileńszczyźnie. Został odznaczony medalem „Polska Swemu Obrońcy" i innymi odznaczeniami. Do gimnazjum uczęszczał w Łodzi, zdając w 1923 r. maturę. Następnie ukończył kurs handlowy, w latach 1930/1 Szkołę Handlową w Liege oraz w 1937 r. Wyższą Szkołę Dziennikarską. Jako dziennikarz pracował w Kraju, a jako korespondent w Belgii, gdzie zastała go wojna. Tam w listopadzie 1939 r. zebrał grupę ok. 20 Polaków, z którymi dotarł do formujących się jednostek polskich w obozie Coetquidan we Francji. Tam też ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty. Po upadku Francji przedostał się do Wlk. Brytanii, gdzie otrzymał przydział do 3. Brygady Piechoty w Crawford w Szkocji. W 1943 r. uzyskał zezwolenie na pobyt w Londynie, gdzie ukończył roczny kurs handlu zagranicznego i administracji portowej. Po powrocie z Londynu otrzymał przydział do Centrum Wyszkolenia Piechoty, następnie do Inspektoratu Zarządu Wojskowego i do Ośrodka Zapasowego i Uzupełnień 1. Dywizji Pancernej. Z Dywizją przeszedł kampanię na kontynencie. 1 grudnia 1944 r. otrzymał awans na ppor. W 1946 r. powrócił do Inspektoratu Zarządu Wojskowego, następnie do Ośrodka Demobilizacyjnego Nr 1 w Greenock – Glasgow, gdzie był oficerem łącznikowym grupy demobilizowanych żołnierzy z Belgii, Holandii i Luksemburga.

Zdemobilizowany, zamieszkał w Cardiff, gdzie pracował jako korespondent. Następnie otworzył własne biuro podróży. W okresie kampanii ranni żołnierze 1. Dywizji byli przewożeni do szpitali w Cardiff, gdzie opiekowała się nimi m.in. matka przyszłej żony Janusza, Camilli. Dzięki śp. Januszowi powstało Koło SPK oraz pierwsze i największe Koło 1. Dywizji Pancernej „Walia". Janusz Hetman był prezesem tego koła do końca swego życia. Nie było w Cardiff komitetu organizacyjnego, w którym śp. Janusz nie zasiadał, ale chyba najbardziej związany czuł się z Kołem 1. Dyw. Panc. Koło szczyciło się pięknym sztandarem. Sam gen. Stanisław Maczek przyjechał na uroczystość jego poświęcenia i został formalnie „chrzestnym ojcem sztandaru". Gen. Maczek odwiedził Koło „Walia" trzy razy. Uroczystości dywizyjne odbywały się w Aber-

Janusza Hetmana pożegnali m.in. ks. dr E. Rytko, poczty sztandarowe kół walijskich SPK i 1. Dywizji Pancernej, prezes i wiceprezes Związku Kół 1. Dyw. Pancernej

cynon, małej miejscowości na północ od Cardiff, nazwanej przez pancerniaków „Maczkowem". Tam też w kościele katolickim znajduje się tablica pamiątkowa, poświęcona generałowi, odsłonięta przez jego syna prof. dr. Andrzeja Maczka, po śmierci generała. Śp. Janusz był niezmiernie rad, kiedy ks. dr Edward Rytko został kapelanem Koła i przez ponad 30 lat był naszym duszpasterzem. Janusz Hetman uczestniczył w poświęceniu pamiątkowej tablicy dla uczczenia „Polskiego Żołnierza, Marynarza i Lotnika" na cokole przed ratuszem starego miasta. Poświęcenia tablicy dokonał arcybiskup Walii w otoczeniu polskich księży. Królową reprezentował Lord Lieutenant miasta Cardiff. Polskie jak i walijskie władze były licznie reprezentowane. W manifestacji wzięło udział ponad 1200 Polaków. Na maszcie ratusza powiewała duża polska flaga. Śp. Janusz Hetman był zawsze obecny kiedy Cardiff odwiedzali generałowie: Anders, Maczek, Rudnicki, Kopański, Sulik i Grudziński, oraz inni działacze.

30 stycznia 2001 r. w katolickim kościele Christ the King w Llanishen, na przedmieściu Cardiff, gdzie ostatnio zamieszkiwali p. Hetmanowie, ks. Rytko z asystą ks. walijskiego z tej parafii, celebrowali mszę św. żałobną. W swym kazaniu pożegnał śp. Janusza, który „odszedł na wieczną wartę po długiej służbie dla dobra innych. Na terenie Południowej Walii Janusz Hetman był światłem i drogowskazem dla wszystkich. Niech odpoczywa w Bogu". Prezes Związku Kół 1. Dywizji Pancernej rtm. Witold Deimel wspomniał w swym przemówieniu o zasługach śp. Janusza Hetmana dla 1. Dywizji Pancernej, Związku Kół Dywizji, a szczególnie dla Koła „Walia". Prochy zmarłego wraz z prochami jego małżonki śp. Camilli złożone zostaną w rodzinnym grobowcu w Łodzi.

Mieczysław Wartalski

D.P. 26.I.2001

Kap
Założyciel i pi
Wie
Wyróżn
i wielu

ZARZĄD GŁÓWI
2075

029 Wyznanie .....

030 Jednostka .....

032 Rodzaj wo.....

033 Stopień wo.....

034 Odznaczer.....

036 Zawód .....

038 Tytuły nau.....

042 Instytucje .....

044 Obozy .....

046 Słowo kluc.....

Karta Rejestracyjn

[etman

ostatnio zamieszkiwali p. Hetmano-
wie, ks. Rytko z asystą ks. walijskie-
go z tej parafii, celebrowali mszę św.
żałobną. W swym kazaniu pożegnał
śp. Janusza, który „odszedł na
wieczną wartę po długiej służbie dla

jeszcze pełną życia. Było nas dużo i
gwarno. Odbył się nawet konkurs
kapeluszy. Udział wzięła młodzież
od lat 30 wraz z seniorami w wieku
lat 90. Do jury zasiadły panie Sława
Rumistrzewicz, Helena Piórkowska
oraz Regina Różanowska. I nagrodę
otrzymała p. Stella Wosiek, II Kry-
sia Wosiek, III – Wacek Łuczak,
który wystąpił jako Maurice Chevа-
lier, brakowało mu tylko laseczki.
W konkursie wzięły także udział:
Janina Klauzner, Janina Misik i Zo-
sia Łuczak, które otrzymały nagrody
pocieszenia. Wacek jak zwykle za-
bawiał nas wspaniałymi dowcipami.
Krysia Banach umiliła chwile pio-
senką o słowiku, Zlutek Grzymek o
zakochanej dziewczynie, a Eva No-

Konkurs kapeluszy. Od prawej: Wacław Łuczak, Krysia Wosiek, Zosia Łuczak, Stella Wosiek, Janina Klauzner, Janina Misik

niego kolędy „Cicha noc”... Bra-
wom nie było końca. Eugeniusz
Iwański deklamował przez siebie
napisane wiersze, a prezeska odczy-
tała list od konsula generalnego, in-
formujący, że p. Iwański został od-
znaczony Krzyżem Kawalerskim
Orderu Odrodzenia Polski. Z kolei
Wisia Rozwadowska zaśpiewała
„Bóg się rodzi”. Solenizantki – Wi-
sia Rozwadowska i Wisia Konopp
otrzymały kwiaty.

Nie przypuszczaliśmy wówczas,
że już wkrótce opuści nas tak wielu
bliskich. Odeszła nagle Genia Bo-
dziszewska, Danek Florkiewicz
również niespodziewanie, Zygmunt
Michalewicz, długoletni skarbnik
Klubu Towarzyskiego Polonia oraz
Pruszków Charity & Help the Chil-
dren of Ostrołęka. Pan Zygmunt
dbał o to, by dzieci miały zawsze
udaną gwiazdkę – kochał te upośle-
dzone maluchy. I nieodżałowany
Wacuś Łuczak także nas opuścił.
Żegnaliśmy ich z wielkim smut-
kiem i żalem.

Na nic wszystkie płacze, wszystkie
łzy Heraklitowe
i lamenty i skargi Symonidowe,
Wszystkie troski na świecie, wszyt-
kie wzdychania
I żale i frasunki i rąk łamania...

Janina Misik

D.P. 26.I.2001

Ś. † P.

JANUSZ HETMAN

urodzony 14 lipca 1901 r.,
zmarł 19 stycznia 2001 r.

Kapitan w Ośr. Zap. 1 Dywizji Pancernej.
Założyciel i pierwszy prezes Koła „Walia” 1 Dyw. Pancernej.
Wieloletni referent transportowy Dywizji.
Wyróżniony Złotą Odznaką 1 Dywizji Pancernej
i wielu odznaczeniami polskimi i zagranicznymi.

Cześć Jego pamięci!

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIĄZKU KÓŁ 1 DYWIZJI PANCERNEJ

2075

P. 3.II.2001

Ś. † P.

JANUSZA HETMANA

ur. 1901 r. – zm. 2001 r.

oficera 1 Dywizji Pancernej,
założyciela i prezesa Dywizyjnego Koła Walia

żegnają

STRZELCY KONNI 10. PSK